

[Axel Kristensen.]

alle naturlige, rimelige og sunde handler udenfor. Det er det, der bør gøres. For at undgå enhver misforståelse, lad mig straks sige, at mit partis formand har sagt, at hvis vi fik den politiske magt ved et valg, ville vi ophæve denne lov. Vort partis formand har ikke sagt, som den højtærede finansminister sagde, at vi ville tilbagebetale. Det er klart, at når vi erkender, at nogle priser er urimelige, ville tilbagebetaling til sælgerne være en meningsløshed efter min opfattelse, fordi vi netop mener, at i mange tilfælde vil det blive køberen, der kommer til at betale denne afgift, og hvis vi betalte sælgeren, fik han to gange, og køberen fik intet. Vi ved ikke, hvem der kommer til at bære denne byrde fuldt ud, og derfor har vor formand overhovedet ikke sagt noget om tilbagebetaling. (*Afbrydelse*). Ja, jeg taler om, hvad vor formand har sagt om dette; det må være det autoritative; det er det, jeg må holde mig til.

Dernæst er det sagt, at man bekæmpede inflationen gennem en sådan skat. Det er da også helt forkert; man bekæmper ikke inflationen ved at tage penge fra folk og putte dem i statskassen, hvis statskassen bruger dem.

Det har været sagt, at pengene skulle bindes og betragtes som formue, man ikke måtte bruge. Men vi har ingen som helst sikkerhed for, at det, at staten overtager pengene, giver mindre inflation.

Man taler meget om den fulde beskatning af arbejdsfortjenester. Det er da rigtigt, at det må man tilstræbe, når man har en indkomstskat som den, vi har. Vi er da ikke nogen sinde gået ind for, at det skal være arbejdsfri indtægt, der på den måde ikke skal beskattes, men vi er enige med finansministeren, når han siger, at inflation ikke skal beskattes, og at en mand, hvis han sælger sin ejendom, for de penge, han får for ejendommen, skal kunne købe en tilsvarende ejendom, ellers er der ingen mening i det, den højtærede finansminister siger. Nu vil man imidlertid hindre ham i at kunne købe en tilsvarende ejendom.

Jeg har nævnt én gang i dag, at jeg har fået et brev fra en tidligere radikal vælger, der ikke mere ville stemme radikalt. Det

er jo en spøg, vi bruger herinde, og det betyder ikke så meget; men det, som var afgørende, var de oplysninger, han gav. Han gav den oplysning, at han igennem 7 år har foretaget jævne, fornuftige forbedringer på ejendommen for en 1 500-1 600-1 700 kr. årlig til isolation af ydervægge, dobbelte vinduer, opstilling af olieamin og sådan noget, som folk foretager i al almindelighed. Det bliver en halv snes tusinde kroner. Hvis hans ejendom er 100 000 kr. værd og vi har en inflation på 40 pct. — nu sætter jeg inflationen til det samme som fritagelsesprocenten; det må være det, man tilsigter med fritagelsesprocenten — vil den mand, når han sælger, komme til at betale 3 000 kr. i skat af de udførte forbedringer.

Regeringspartierne og den højtærede finansminister taler ustandselig om, hvordan det virker for ejendomme, der er købt i 1952-53. Jeg beder bemærket, at jeg ikke har talt synderlig meget om sådanne ejendomme. Jeg har sagt, at for det fortidige er der foreslået væsentlige forbedringer og lempelser; og hvad der er ret og rimeligt, skal jeg slet ikke komme ind på.

Det, der har interesse for mig, er fremtiden. Det, vi taler om, er dette, at man begynder på noget, man lempet så meget på de eksisterende forhold, at der ikke er ret mange, der mærker det, når det bliver gennemført, og så efterhånden skærpes bestemmelserne. Det er den sædvanlige måde at indføre den slags ting på. Således er det gået med grundstigningsskylden, således går det altid, og det er derfor, man må advare folk, mens tid er, og det ærede medlem hr. Holger Eriksen gav al ønskelig begrundelse for at advare i øjeblikket. Man taler om, at vi laver skrækkampagne. Ja men den har da vist sig at være berettiget; når regeringspartierne blev så bange, at de ændrede loven, må det være en helt rigtig skrækkampagne, vi har ført.

Jeg vil gerne stærkt understrege, at det er ikke blot forbedringer, der er sket ved ændringsforslagene. Det forhold, at man ikke kan medtage virkelige anskaffelser til rimelige beløb, er en urimelighed og en meningsløshed.

Jeg er naturligvis glad for, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gav tilslutning til det; jeg sagde om, at det var en